

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnilstvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 282.

V Ljubljani, v petek 10. decembra 1897.

Letnik XXV.

Manifest desnice.

(Telefon. poročilo.)

Na temelju načel združenih klubnih zavez, ki tvorijo zbornično večino, namreč kluba čeških poslancev, skupine čeških veleposestnikov, centroma, poljskega kola, Rumuncev, kršćansko slov. zveze in kluba kat. ljudske stranke smatrajo si zastopniki parlamentarne komisije desnice za svojo dolžnost, z nastopnim izjavljati svoja načela in svoje prepričanje:

Ker je vsled žalostnih parlamentarnih dogodkov, o katerih nasledkih je težko sklepati že sedaj, ustavno delovanje osrednje zbornice v Avstriji za nedoločen čas prekinjeno, izjavljamo, da bo temelj za prihodnje političko delovanje imenovanim skupinam v večini vedno njihov adresni načrt. Po njem se bodo tudi v bodoče solidarno potezali za priznanje zgodovinsko-politiških pravic in avtonomije kraljestev in dežel, pravično izvršitev enakopravnosti vseh narodov avstrijske države, za gojitev prave vernosti in npravnosti in plodovito delo za gospodarsko in socijalno zboljšanje vseh stanov prebivalstva, trdno prepričani, da se bota s tem blagor in moč cele države le povspesjevala in zavest skupnosti posamnih narodov vtrjevala.

Že to dejstvo, da mnogobrojni zastopniki nemških alpskih dežel pripadajo večini, do-

kazuje, da je popolnoma neosnovano večkrat povdarjano očitjanje, kot bi večina hotela kratiti pravice nemškega naroda; na drugi strani pa je tudi jasno, da so stranke v večini opravljene zahtevati od opozicijskih poslancev, da tudi oni pravično presojujejo narodne pravice drugih narodnostij.

Samo z ozirom na skupno državo so hotele stranke v večini razmerje z Ogersko urediti ustavnim potom, da bi na ta način preprečile nevarnost državne krize.

Žalibog se to vkljub iskreni gorečnosti v izpolnjanju dolžnosti in požrtvovalni vstrajnosti ni doseglo. — Tudi po odstopu Badenijevega kabineta in med razpravami, ki jih je pričel minister baron Gautsch, izkazana in do skrajne meje sezajoča prijenljivost v jezikovnih in formalnih vprašanjih ni mogla ustanoviti urejenih parlamentarnih razmer.

To dejstvo se zdi večini zelo obžalovanja vredno in vzlasti obžaluje, da se je sedaj oškodoval parlamentarizem v Avstriji, da se je provzročila negotovost glede razmerje z drugo državno polovico in da se je tudi preprečilo, vsaj v gospodarskem in socijalnem oziru, ustreči upravičenim in nujnim željam ljudstva.

Vsled vseh teh dejstev mora večina odklanjati odgovornost za te žalostne razmere. Ostaja ji pa prepričanje, da je hotela naj-

boljše, in nadeja se, da se končno vendar ugodno rešijo težke naloge, ki so sedaj v državi na dnevnem redu.

Kdo je zmagal?

Junakov nam v Avstriji ne manjka, če motrimo socijalno-demokratsko in nemško liberalno in nacionalno živahnost v javnem življenju zadnjih dnij. Zmagali smo, porazili smo nasprotnike do dobra, ta krik odmeva od Sudet do jadranskega morja, od dunajskih obal do tirolskih planin. Poročevalci o zmagi se h krati tudi predstavljajo za zmagovalce. Daszynski, Berner, Schrammel in vsi drugi socijalno-demokratski prvoboritelji kažejo nase, češ, mi smo junaki iz zadnje borbe, in vsak izmed njih vé povedati, koliko jih je ocebal in koliko klofut je razdelil. „Junaki“, „zmagovalci“ — „živio“ — jim kliče njihovih privržencev četa, vse je oduševljeno, kozarci se hitreje praznijo in zavest pridobljene zmage se zanaša na ulico. Šuma in hruma ni konca. Lovorike iz pobitih šip, potrtih vrat, pomečkanih klobukov in tudi nekaj človeške krvi se pletó socijalno-demokratskim junakom krog senec. Na koncu prisope tudi hetman kranjskega pašalika „sodrug“ Zadnik in pripenja novo, doslej neznano lovorovo vejico svojim voditeljem, ker „so rešili Avstrijo“. Dalje se ne more več iti. Vse je rešeno: ljudski blagor, sloboda in — srečna bodi — tudi Avstrija!

A niso sami ti junaki. V svojih brlogih rujovo volk bratski zverini to isto pesen, Lecher razkazuje kot zmagovito orožje. svoj jezik, češ, da je z njim v dvanajsturnem delavniku rešil slobodo in nemštvo, Pfersche nosi po Češkem in Štajerskem svoj slavni pipec, Funke miga z belo brado in se ponosno trka

LISTEK.

† Župnik Kneipp.

(Dalja.)

Kakor rečeno, prijatelji so mu hoteli odvaliti nekaj bremena. Storili so to tako-le:

14. decembra leta 1890 sešlo se je nekaj njegovih prijateljev na razgovor. Mislili so ustanoviti društvo, ki bi vezalo vse prijatelje župnika Kneippa in pa načina njegovega zdravljenja. Ob enem pa bi bil namen društva tudi ta, da se z delom preobloženemu gospodu olajša silovito breme. Veselo so pozdravili to misel tudi širši krogi in kmalu se je društvo res ustanovilo. Imenovalo se je Kneippovo društvo (Kneippverein). Za častnega predsednika voljen bil je, kakor je umljivo samo ob sebi, župnik Kneipp. Novo društvo začelo je delovati jako uspešno. Najprej je sklenilo, da izdaja poseben časopis, ki bi prinašal spise, tičeče se Kneippa in njegovega zdravljenja. Poskrbelo je to društvo tudi za to, da se je ustanovil urad za zglaševanje tujcev, po njega prizadevanju izdajale so se vstopnice, ki so določevale red zglaševanja bolnikov pri Kneippu. Društvo popravilo je ceste, poskrbelo bolnikom zračnih in zdravih stanovanj in sploh je vse preskrbelo, kar je služilo v povzdigo kraja Wörishofen, ki je postal od dne do dne imenitnejši. Kajti silno veliko je število bolnikov, ki je prihajalo h Kneippu. V

prvih desetih mesecih leta 1891 iskalo je 14.094 bolnikov pri Kneippu zdravja, leta 1892 12.175, leta 1893 10.879, leta 1894 9988, l. 1895 9884, leta 1896 8811 in v prvih petih mesecih letošnjega leta 2192.

To so pač ogromne številke, in da niso Kneippu pomagali tudi drugi, ne bil bi mogel zmagati tolikega dela. Vzrok temu, da je od leta 1891 začelo število bolnikov padati, je ta, ker se je pri Kneippu izučilo nekaj zdravnikov in so ti drugod zdravili ljudi.

Zanimalo bo de gotovo čitatelje, ako zvedo, kako je župnik Kneipp ordiniral in kako je nastopal pri svojih predavanjih, katere je imel od leta 1892 naprej. Poslušajmo nekoga, ki je sam bil pri Kneippu in ki nam stvar tako-le opisuje:

„Dalj časa moral sem čakati, predno je prišla številka na vrsto, ki je bila napisana na moji vstopnici. Hipoma stal sem pred njim . . . kakor pred starim znancem, katerega sem tolikrat videl na raznih podobah bolj ali manj dobro zadetega. Pa nobena slika in tudi fotografija ne more podati onih potez, ki so za Kneippa ravno najbolj karakteristične.

„Ta krepki, odločni in vendar prijazni pogled, črne in košate obrvi, venec snežnobelih las, ki gleda izpod čepice, precejšnja živatnost . . . vsega tega pri Kneippu na podobah ne vidimo ali pa je slabo izraženo. Pa ravno te stvari naredé Kneippa!

„Tukaj torej sedi svetovnoznani župnik Kneipp, nasproti vratom, skozi katere sem vstopil, pri okrogli mizi. Poleg njega dva usmiljena brata, ki pišeta navodila v zdravniško knjigo, zraven pa še več radevednih zdravnikov iz Švedije, Amerike itd., ki bi se radi kaj naučili.

Bolnik stoji ravno Kneippu nasproti, poleg bolnika na levo pa zdravnik, ki preiskuje. Ker je ljudij silno veliko, traja ordinacija le malo časa in z navodili v žepu najdemo se kmalu zopet pred vrati. Nekateri, katerim so bila navodila prekratka, skušali so to dopolniti deloma s tem, da so brali Kneippove knjige, deloma s tem, da so prežali na župnika, ko se je vračal domu od ordinacije — zadnji čas namreč ni več ordiniral v župnišću — ter mu tako pojasnili svoje težave. Ni čuda, da je sicer dobrohotni gospod neredko prav robato odgovoril, ko niti na poti ni imel miru. Najboljša prilika, spoznavati Kneippa, njegov humor in njegovo izvirnost, nudila se je pri popoldanskih predavanjih. Tudi smo videli, da ga sili k neumornemu delu ljubezen do trpečega brata.

„Vsako popoldne proti 4. uri hiteli so vsi v Wörishofenu prebivajoči bolniki, katerim je le bolezen dopuščala, proti pokritemu šetališču. Videli si tukaj zastopnike vseh delov sveta in jezikov, mlade obraze, učenjake, bogoslovce, duhovnike, misijonarje, redovnike v najrazličnejših nošah, gospe, gospodične, vojake in sploh vse sloje in stanove. Potrpežljivo so

ob prsi, Kaiser, Pommer, Attems in kolikor jih je še vseh družih veljakov — in veljaki so vsi, kar jih je rodila obstrukcija — vsi brez izjeme, tudi trebušni Peschka, v vinskem duhu vzgojeni Glöckner in Schönerer, „vitez dobroti“, vstajajo med svojimi in vsak o sebi razlaga, da je vsa zmaga uprav njegovega truda in dela sojni sad. Doba herojev je napočila. Herakleji so se zopet našli in krošnjarijo krog z več nego dvanajsterimi izvršenimi junaškimi deli.

Znane so bitke, ki so se bile v znamenju združene obstrukcije. Brez parole, brez gesla so se vršile. Stranke, ki so se strnile, niso našle ničesar skupnega, kar bi se bilo dalo izražati v besedah, ničesar, kar bi se skupno moglo zatrevati in braniti, jedino pest jim je bila skupna vez in zato so govorili s pestjo. Parlament — govorišče — se je izpremenil v — battiment — pretepališče: namestu dokazov — pokrovi in nož, namestu glasovanja — pretep.

Zastopnikom avstrijskih narodov se je zdelo, da vendar ne pošiljajo volivci svojih zastopnikov na Dunaj pretepat se, marveč zborovat. Mirna odločnost je bil izprva njihov jedini odgovor. Zastopniki strank so treskali ob pisalnike, zastopniki narodov so pa molčali in pokojno čakali, da se razkadi šovinistiška, strankarska pijanost. Ko je pa Wolf s svojimi so-drugi napadel samega predsednika, so se vzdignili v krepek odpor, ne v svojo, no v ustavnega življenja, v parlamentarnega delovanja, v najjednostavnejše dostojnosti obrambo. Sklenili so, da se tistemu odreče za nekaj časa pravica sedeti v zboru ljudskih zastopnikov, ki razdira ta zbor in ruši temelje, na katerih stoji.

Glavni temelj mu je brez dvojbe izmed poslanske srede izvoljeni predsednik, katerega dostojanstvo je večjega pomena za zbornico, nego kakršnega si bodi ministra. Slobodno izbrani predsednik, katerega nobena sila ne more odstaviti, je prvi branik parlamentarizma. In na predsednika so se upali zastopniki strank.

Večina — narodov zastopniki — so morali v tem trenutju izvršiti svojo dolžnost. Sklenila se je tako zvana, dobro znana lex Falkenhayn. Po pravici! Po § 10 zborničnega poslovnika ima predsedstvo z zapisnikarji in reditelji vred pravico določiti hišni red in zakon pravi izrečno, da sme „ukreniti vse, kar je potrebno za vzdrževanje reda“. Red se je rušil s silo; dragi čas se je tratil s poimenskim glasovanjem. Proti temu se ni ničesar storilo; predsedstvo je bilo potrpežljivo, mehko, ljubeznjivo s surovi. Ko se je pa jela sila vporabljeti proti predsedstvu samemu, je rastopila večina in je prevzela naše odgovornost za svoje določbe, ki bi jih bilo predsedstvo samo smelo ukreniti. Kar sme predsedstvo, sme tem bolj zbornična večina. Vsak hišni gospodar ima pravico, da vrže tistega, ki ga napade, psuje in bije, skozi vrata. To pravico mora imeti tudi zbornična večina. Niti jedna črka v poslovniku se ni izpremenila, marveč izvršila se je le pravica, ki jo zakon sam daje, in

čakali, da je prišel znameniti mož. „Ze gre,“ se je slišalo, in res, tam zavije krog opla, spremlja ga tolpa smejočih se otrok. Burno prično ploskati in ne nehajo preje, dokler ne stopi Kneipp na priprosti kateder in začne svoje predavanje. Pred vsem govoril je o najbolj znamenitih slučajih današnje ordinacije, pa tudi splošno o zdravljenju z vodo. Vedno pa je kazalo humoristično nadahnjeno in priprosto govorjenje, da je mož tudi trdno prepričan o tem, kar govori. Včasih začel je tudi nekoliko poučevati in opominjati, pa brž se je zavedel in dejal: „Mi je že ušel konj.“

Če je bil dobre volje, povedal je tudi kako poučno dogodbo v splošno zabavo. Hudo je prijemal sužnje nove mode in pri tem tudi ženskega spola ni prijemal z rokavicami, ampak trdo in brez birčnosti v izrazih. Pa ženski spol mu ni zameril, marveč burno so mu ploskale gospe in gospodične, dasi jim je povedal marsikatero neljubo resnico. Tudi sploh ni prizanesel svojim poslušalcem, če se mu je zdelo potrebno, pokarati jih. Nekega dne bil je silovito hud, ker so se nekateri bolniki žaljivo vedli nasproti bolnikom, ki so imeli neljube lišaje in kožne bolezni in katerih je bilo ravno v Wörishofenu prav mnogo.“

Tako je deloval Kneipp pri ordinacijah in pri predavanjih. S kolikim vspehom, videli bomo prihodnjč.

(Dalje sledi.)

noben zakon na svetu nima večje legalnosti, nego določba, ki jo je sklenila zbornična večina predsedstvu v obrambo.

Pošteni ljudje ne zabavljajo biričem in žandarjem; v prosti volji vsakogar je, da ne pride v njihove roke. Tudi v zbornici je bilo vsakomer prosto, da za-se poskrbi, da se lex Falkenhayn ne vporablja. Skušnja je pokazala, da je bila skrajno potrebna. Načela, da se morajo lopovski napadalc s silo odganjati, ni postavila večina državnega zbora, ker to načelo velevala zdrava pamet in je staro, kar svet stoji; policije ni privedla večina v zbornico, marveč tisti, ki so v petek dne 26. novembra vrgli predsednika raz njegov stol, tisti in njihovi pomagači s krepleci in krikom. To stoji kot pribito in s tem je tudi pojasnena državno-zborska borba. Policija je ponosila iz zbornice Wolfa, Schönererja in socijalne demokrate. V soboto dne 27. novembra pa se je pokazalo, da je Bernerjev in Wolfov cela nemška strankarska druhal. Tedaj bi bilo treba ponositi tudi profesorje, doktorje in grofe. Tega se je pa ustrašil Badeni. In takrat je padel! Ni ga porazila obstrukcija, marveč sam se je porazil. Šel je, ker je moral iti vsled svoje nedoslednosti.

Kedo je torej zmagal? Zmaga se ne broji po kriku in viku, marveč po padlih. Odgovor na to vprašanje je torej obsežen v odgovoru na vprašanje: „Kedo je padel?“

In pri tem vprašanju pribijemo neovržno resnico: „Zastopniki narodov, ki so se skupili na desnici, niso padli; marveč stojé tesnejše združeni, pogumnejši, v svojem miru nepoškodovani, čvrsti in krepki na svojih mestih. Včerajšnji dan izdana izjava nam to priča. Tako ne govoré zmaganci! Ni ga ranjenca v njihovih vrstah, zavest celokupnosti je oživela med njimi. Podali se niso, miru sicer ne zametavajo, a za svoj obstoj ga tudi ne potrebujejo, mirno gledajo v prihodnost. Med strankarji je lahko iskati tudi ničemniku zmago-spevov; zastopniki narodov pa ne smejo iskati take slave. So in — dosti je! Njihovo bivanje je najsijajnejši dokaz, da huronski krik nacionalnih in inter-nacionalnih sleparjev ni resničen.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. decembra.

Pogajanja mej vlado in strankami so se včeraj definitivno razbila, ker so levičarji najodločnejše odbili vse vladne zahteve v kljub temu, da je bila desnica do skrajnosti prijenljiva. Izjavila se je ne samo za to, da je voljna pod pogojem odpraviti Falkenhaynov predlog, izvršiti zahtevano spremembo v predsedstvu, kajti predsednik Abrahamowicz se je izjavil, da je voljan odložiti celo državno-zborski mandat, ako se po godu izvrši sedanje pogajanje, ampak je tudi prepustila zadevo glede jezikovnih naredeb popolno razsodbi mladočeskega kluba, ki je, kakor znano, šel res do skrajnosti v svoji popustljivosti. Vsak razsoden človek bi torej menil, da zadene vsa krivda, ako se je izjalovilo vsaktero sporazumljenje, le samo vodje levičarjev, ki so svoje velikonemške „kulture“ pijani do zadnjega odbijali vse posredovalne predloge in nasvete. Toda pri levičarjih ta misel ne velja. Iz komunikeja, katerega so izdali včeraj levičarji, je razvidno, da odvrčajo od sebe vsako odgovornost za sedanje nevspehe. Glasi se, da so si neumorno prizadevali, dognati zaželeno sporazumljenje, da iskreno obžalujejo, da se je vsak poskus izjalovil, in izražajo svojo voljnost, v primernem času znova se pogajati z vlado v dosego normalnih razmer na Češkem in Moravskem. Ali ni to naravnost škandalozno, ko vendar vsak, komur je količak znan tek zadnjih obravnav, dobro ve, da nihče drugi ni vzrok tem nevspehom, kakor ravno ohola židovsko-liberalna klika.

Dr. Gregr o položaju. Minuli praznik so priredili zastopniki češkega naroda več volilskih shodov, na katerih so pojasnovali svojim volilecem dogodke v parlamentu ter govorili o položaju, v katerem se sedaj nahajamo. Mej drugim je poročal svojim volilecem tudi poslanec dr. Gregr. Rekel je pričetkom svojega govora, da on osebno obžaluje, da se je sklenil znani lex Falkenhayn, kateri dovoljuje zborničnemu predsedniku, odstraniti iz zbornice neljube mu poslance. Ta napaka bi se posebno tedaj maščevala nad desnico, ko bi bila prisiljena priti v opozicijo in bi se ji ravno tako godilo, kot sedaj Nemcem. Napaka je sicer sedaj storjena, toda še

mного večja napaka bi se bila zgodila, ko bi bila desnica ustregla zahtevi manjšine ter odstranila to določbo. Govornik pojasnjuje nadalje položaj desnice ter pravi, da ji v kljub sedanjí solidarnosti ne more posebno mnogo zaupati, in je konečno vendar še mogoče, da preide svojedobno v vladni tabor. Kakor pa je razvidno iz njegovih besedij, nima pri tem na umu mladočeskega kluba, kajti stavek njegov: „Kaj bi se moglo zgoditi našemu narodu, ako bi mi zopet ostavili parlament, kakor smo to storili pred leti,“ kaže, da Mladočehi nikakor ne marajo postati vladna stranka. Kaj pa, ko bi se tudi nad njimi spolnil pregovor, da se namreč zarečenega kruha največ sne? Konečno je govoril dr. Gregr o absolutizmu, ki je že pred durmi, ter izjavil, da takega absolutizma pač več ne dobimo, kakoršen je bil za Bachove in Metternichove vlade, ker ta se je že zdavna preživel in stane ogromne svote denarja. Moderni absolutizem pa bi nam bil ljubši, kakor pa sedanjí konstitucionalizem. — Na tem shodu se je ob sklepu vsprejela resolucija, v kateri se pozivljajo zastopniki češkega naroda, naj delajo na to, da se uvede za Češko izključno češki kot uradni jezik. Ta zahteva je sicer nekoliko pretirana, vsekako pa zelo umestna z ozirom na to, da je v veljavi v deželah, koder so Slovani v manjšini, izključno le nemški uradni jezik.

Posledice zadnjih zborničnih skandalov. Rogovileži, ki so s svojim zverinskim počenjanjem onemogočili vsako parlamentarno delovanje državnega zbora, bodo večinoma utekli vsaki kazni, le trije najbolj divji voditelji obstrukcije v poslanski zbornici, namreč Wolf, Schönerer in Pfersche bodo morda čutili kake malenkostne posledice. Prvega obdolžuje državni pravdnik prestopka po § 81 kaz. zakona, ker se je s silo upiral odredbam policijskega komisarja, Schönerer in Pfersche sta pa zakrivila prestopke po § 76 kaz. zakona, ker sta z rogoviljenjem in dejanskimi napadi motila javno, po oblastvu sklicano zborovanje. Sicer se bode pa najbrže tudi s temi nositelji nemške „kulture“ postopalo zelo milostno ker so — no ker so ravno Nemci.

Ogerska samostojnost. Te dni se razpravlja v ogerski poslanski zbornici, kakor znano, o vladni predlogi, v kateri se naroča vladi, da sama uredi začasno ogerske razmere napram Avstriji ozirom na bančno in carinsko vprašanje, oziroma se nadalje obdrži status quo. Spočetka je vse kazalo, da bo ta vladna predloga provzročila v poslanski zbornici burne prizore, kajti vse opozicijske stranke, posebno pa Ugronova in Košutova frakcija sta napovedovali po svojih glasilih najsakrajnejši boj. Toda, kadar veliko grmi, je malo dežja, in tako je bilo tudi na Mažarskem. Prva seja, v kateri se je pričela ta razprava, je bila res nekoliko burnejša, Banffy je moral prečuti par trpkih besedij, po zbornici se je parkrat razlegal klic: „Živela samostojna Ogerska“, potem pa se je prvotna nevihta poleгла in včerajšnja druga seja je bila že mirnejša. Zbornica je bila skoro do polovice prazna, ministri, kar je bilo navzočih, so reševali kurencije svojih portfeljev, ostalo zbornico sta pa dolgočasila Košutovec Maray in pa Ugronovec Sima, vmes pa je predsednik Szilagyi sem pa tje motil splošno tišino. Prvi govornik se je ogreval, kakor umevno, za predlog svojega vodje Košuta, naj se vladna predloga izroči posamnim sekcijam, posl. Sima pa je zahteval, naj se predloga kratkomalo vrne vladi, kateri naj se ob jednem pojasni, naj v bodoče nikar več ne pride pred zbornico s takimi predlogi, ker je za začasno uravnavo razmerja mej Ogersko in Avstrijo že drugod preskrbljeno. Govornik je še dolgo mučil poslance s svojimi dokazi in ko mu je zmanjkalo besedij, je jel citati odlomke govorov Andrassyja in Kolomana Tisze. Za njim sta še govorila Geza Polonyi in pa Barabas, katera sta se oba izjavila za Košutov predlog. Nato se je debata prekinila in se najbrže danes zaključí. V poslaniških krogih se govori, da se vlada mnogo trudi v dosego kompromisa mej vladno in opozicijskimi strankami, ki bi omogočil dovršitev razprave o tej predlogi.

V nemškem državnem zboru se te dni bje boj za milijone. Te dni vršila se je glavna razprava o vladni predlogi. Govorilo je več opozicijskih govornikov, toda iz tega še ni sklepati, da propade gotovo zahteva glede pomnožitve vojnih ladij. Predlogo so a priori pobijali zastopniki nemške ljudske stranke in socijalni demokrate, antisemitje in pa kmetski poslanci so se izjavili voljne, še nadalje razpravljati o tej predlogi, vendar pa žele, da se z ozirom na velika bremena, ki teže kmetsko

ljudstvo, znatno znižajo proračunane svote. Pri prvem branju je vlada zmagala, kajti predloga se je izročila budgetni komisiji v nadaljni pretres. Nekateri politiki so mnenja, da pride v komisiji do kompromisa. Liberalni listi trdijo, da centrum ne bode ostal zvest svoji obljubi, glasila centra pa naglašajo, da so za predlogo le v tem slučaju, ako vlada ustreže njih zahtevi glede odprave zakona proti jezovitom.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Ljubljana, 9. decembra.

Po otvoritvi današnje redne seje se spominja župan najprej smrti admirala Sternecka, za katerim žaluje cela avstrijska armada s svojim vrhovnim poveljnikom in je torej umestno, da izrazi tudi občinski svet svoje sočalje. — Nadalje omenja 50 letnice, ki jo je minuli mesec obhajala tdnies, katera je poleg drugih daril naklonila ob tej priliki tudi za mestne uboge svoto 200 gl., ter 25 letnice „Glasbene Matice“, kateri želi, da bi se kmalu povspela do „slovenskega glasbenega konservatorija.“

Nato pripomni župan, da se je povodom preuredbe mestnega zglasevalnega urada izvršilo ob enem tudi ljudsko štetje in je imela Ljubljana dne 10. m. m. 32.579 civilnih in 2200 vojaških, torej skupno blizu 35 000 prebivalcev.

Načelnikom stavbinskega odseka je bil izvoljen odb. Žužek, odseka za električno razsvetljavo pa odb. Senekovič.

Na brzojavne pozdrave, ki so se doposlali povodom dogodkov zadnjih dni praškemu, levovskemu in krakovskemu mestnemu zastopu, so došle brzojavne zahvale, poleg tega je pa došlo tudi nekaj čestitk k zadnjemu sklepu obč. sveta, v katerem se obsoja počenjanje nemških rogoviležev v državnem zboru. Pri ti priliki omenja župan sklepa beljaškega mestnega zastopa. Župan v kratkih potezah omenja, kaj so učinili nemški kričači v drž. zboru, ki so dovedli stvar tako daleč, da se nahajamo danes pred vrati absolutizma. Obstrukcijo, ki ne more slediti niti svojemu ministerskemu predsedniku, kateri ni nič za Avstrijo in ne za dinastijo, je občinski svet s svojo resolucijo po pravici a dostojno ožigosal. To pa beljaškim mestnim očetom ni po volji in ker ne morejo drugače, govore „von dem minderen Culturwerte“ obč. sveta ljubljanskega. Ti „olikanci“ naj bi se prišli učiti kulture v Ljubljano, kjer se je posebno dne 31. oktobra zbralo elektrike dovolj, toda akoravno smo „vom minderen Culturwerte“, ne hodimo za surovostmi in se naš srd nikjer očito ne pokaže. Jednako je bilo v Celju.

Po tem županovem govoru se preide na dnevni red in podžupan dr. vitez Bleiweis poroča o nasvetih mestnega fizikata in poročilu za leto 1896. Iz poročila, ki je zelo obširno, je razvidno, da so se zdravstvene razmere v Ljubljani od leta 1895 znatno zboljšale, umrljivost se je zmanjšala in tudi infekcijske bolezni so se pojavljale v manjši meri. V zboljšanje zdravstvenih razmer nasvetuje fizikat v prvi vrsti ustanovitev kemičnega poskuševališča, katero pa namerava ustanoviti kranj. kmetijska družba, ter se sklene v to svrhu dovoliti 400 gl. pristojbine in 200 gl. vsakoletne podpore pod pogojem, da se bodo brezplačno vršili poskusi za fizikat in tržni komisariat. Poročilo omenja nadalje rešilnega društva, glede katerega se pa dotlej ne more kaj ukreniti, dokler ni zgrajen „gasilni dom“. Konečno se naglašja v poročilu, da bo treba misliti na premestitev pokopališča, ker je sedanje postalo premajhno in ga ne bo mogoče razširiti, ker se bo bližnji prostor v kratkem času zazidal. Sklene se v tem oziru za sedaj, da se izvoli odsek petih članov, kateremu je pritegniti mestnega fizika, zastopnika stolne župnije in pa mestnega zdravstvenega sveta in ki bo proučeval to vprašanje. Konečno se izreče na predlog poročevalca mestnemu fiziku pohvala in priznanje.

Na predlog poročevalca Senekoviča se spremeni v nekaterih točkah cenik o prejemanju električnega toka in se določi za nekatere vrste naročnikov pavšalno obračunavanje.

O želji deželnega odbora v zadevi zamenjave mestnega stavbišča ob Tržaški cesti z deželnim stavbiščem za Bežigradom poroča odb. Svetek ter predlaga, naj se dovoli v to zamenjavo brezpogojno in se torej v tem oziru razveljavi prejšnji sklep, s katerim se je zahtevalo od dež. odbora, da se sezida na tem mestu obrtni muzej.

Podžupan izjavi, da vztraja pri svojem prvotnem predlogu, dr. Tavčar pa priporoča odsekov predlog, ker bi se sicer zavlekla cela stvar in dež. odboru odtegnila nadaljna podpora za novi muzej z obrtnim oddelkom.

Vsprejme se odsekov predlog. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. decembra.

(Imenovanje.) Naučno ministerstvo je skriptorja na licejski knjižnici v Ljubljani, gospoda Konrada Stefana, imenovalo kustosom

(Prezentovan) je župni upravitelj gosp. Anton Znidaršič za župnijo Osilnico.

(Odlikovanje.) G. Fran Gerbič, dobro poznat domač umetnik, ki je mej drugim vglasbil tudi več srbskih pesni, ki so se s priznanjem pele na črnogorskem dvoru, je sestavil in vglasbil romantično opero „Kres“ ter jo posvetil knezu črnogorskemu Nikiti. Knez se mu je zato zahvalil v laskavem priznalnem pismu ter ga tem povodom odlikoval z Danilovim redom. Velezaslužnemu domačemu umetniku čestitamo na tem odlikovanju.

(Ljudje verjamejo največje neumnosti.) Od raznih strani se nam poroča, kako sedaj liberalni in socijalno demokratični agitatorji ljudi slepe, češ da so klerikalni državni poslanci krivi, da se je letos žito tako podražilo in s tem seveda tudi moka. Govori se celo, da je bilo več ladij napolnjenih s pšenico že priplulo iz Amerike do Trsta, pa jim v Trstu niso dovolili izločiti žita na suho. In zopet to so storili klerikalni državni poslanci, najbrže so vsi leteli v Trst in tam ubranili ladijam približati se bregu. Najbolj čudno je to, da tu in tam ljudje celo verjamejo takim neumnim lažem. Taka so sredstva, katera rabijo nasprotniki klerikalcev za svojo agitacijo. Cen pridelkom ne določujejo državni poslanci, marveč židje na borzah, katerih verni hlapeci so liberalci in socijalni demokratje. Judov pa liberalci in socijalisti ne smejo prijemati, ker od njih dobivajo podporo, zato pa bijejo po teh hudobnih klerikalcih, ki so podražjenja živil manj krivi, kakor lanski sneg.

(Hujskači.) Vse nemško časopisje bruha žveplo in ogenj na Čeha zaradi nemirov v Pragi, ob enem pa samo hujska poulično druhal proti nemškemu narodom. V nedeljo zjutraj so šipe pobili g. dr. Glančniku v Mariboru. „Marburger Zeitg.“ glasilu mariborskih Nemcev, je v nedeljski številki hujskala svoje zagrizence, naj pobijejo okna Cirilove tiskarne v Mariboru. — V sredo zjutraj okoli 3. ure je pogorela baraka na Tržaški cesti v Ljubljani, lastnina „Narodnega Doma“, v kateri je električni motor za električno razsvetljavo v „Nar. Domu“. Skode je do 3000 gl. Kako je ogenj nastal, doslej ni dognano. Mi ne podtikamo te „nesreče“ nikomur, konstatujemo le po mestu sploh razširjeno govorico, da je ogenj zanetila zlobna roka.

(Zanimiva obravnava.) Iz Gradca, 9. decembra: Pred tukajšnjim deželnim sodiščem se je vršila te dni zanimiva obravnava. Državno pravdnštvo namreč je tožilo nekega dr. Bruno Willeja iz Berolina radi motenja državno pripoznanih verstev. Dr. Wille je namreč 2. julija t. l. na javnem shodu brezvercev (Verein der Confessionslosen) smešil vsako pozitivno verstvo, zlasti pa krščanstvo ter je imenoval „Religion des Trübsals“. Norčeval se je iz molitve (ein Gewinsel), iz zakramentov, cerkvenih obredov itd. Vladni zastopnik je shod razpustil zaradi teh žaljenj. Dr. Wille se je srečno zagovarjal, razlagal svoje nazore (povsem panteističke) in poudarjal, da se na nemških in avstrijskih vseučiliščih uče ravno isti nazor. Dr. Wille je bil oproščen hudodelstva motenja državno pripoznanih verstev, a obsojen na teden dni zavora, ker je skušal poniževati krščanstvo. Tatiče obešajo, tatove pa izpuščajo. Na vseučiliščih se dan na dan smeši vse, kar diši po kakem pozitivnem verstvu, taji se Bog, neumrjčnost duše, taji se voljna prostost, a nikomur se nič žalega ne zgodi. Če se pa ti nauki trosijo med ljudstvo, če se isti nazorji praktično izvajajo, pa pride državni pravdnik s kazenskim zakonom nad nedolžno žrtev c. kr. vseučiliščnih profesorjev-zapeljivcev! O logika!

(Iz Gradca) 9. dec. Demonstracij ni več, a nemška zdivjanost se še ni podela, dan za dnevom se čuje kaj o nemški nestrpnosti. Da se ohrani nemški značaj mesta (v katerem je več ko tretjina Slovanov, pred vsem Slovencev), zahtevajo šovinistični nacionaleci, zlasti nemški burši, naj gostilni-

čarji in kavarnarji odslove vse slovanske goste, naj takoj odpovedo vse slovanske časopise. Pod tem silnim pritiskom je izjavil restavratore steinfeldske pivovarne, da ne bo nikdar več oddal svojih prostorov za slovanske veselice; nemških groženj se je zbal tudi posestnik kavarne „Union“ in namignil slovanskim gostom, da si je bilo teh nad dve tretjini vseh rednih obiskovalcev njegove kavarne, naj ostanejo, ako se nočejo vesti tako, kakor bi jih ne bilo v kavarni. Ta izjava kavarnarja Leskovnika, ki je sam rojen Slovenec iz Korotana, je vse Slované razkačila. Takoj so se vsi zjedini in soglasno sklenili, da demonstrativno ostavijo kavarne „Union“ in se presele v kavarne „Wien“, katere posestnik je drage volje obljubil, da takoj naroči vse važnejše slovanske liste in vse revije, ki smo jih dozdaj imeli v „Unionu“. V pondeljek popoldne se je izvršil „exodus“ impozantno. Do treh se je kar gnetlo slovanskih dijakov po kavarni, ob treh pa vsi vstanejo, plačajo in korporativno odkorakajo v kavarne „Wien“. Kavarnar v „Unionu“ je seveda gledal krvavečega srca za njimi, dobro vedoč, da mu prostorni lokali ostanejo večinoma prazni. Reu' nach der That kommt zu spät! — Ta in oni bo majal z glavo, čitajoč te vrstice, češ, kaj treba v kavarne zahajati, zlasti pa dijaku! Doma naj bo, če nima drugih opravkov, pa naj študira! Zal, kavarne je res za marsikaterga nepremišljenca prava poguba, v obče pa je zlasti za dijaka dobra in hvalevredna naprava. Neprenehoma ne moreš tičati v učenju, večkrat je prav potrebno, da se razvedriš. Na sprehod po zimi večji del ne moreš, vsaka druga zabava pa je za večino dijakov predraga, izvzemši kavarne. Tu se lepo ogreješ in s tem prihraniš doma kurjavo, čitaš najrazličnejše leposlovne, znanstvene in politične liste, ki jih sam ne moreš naročiti; tu kramljaš s svojimi rojaki de omnibus et quibusdam aliis, tu se seznaniš tudi z drugimi Slovani, se privajaš njih jeziku, spoznavaš njih značaje in razmere, kar drugod in drugače ni tako lahko mogoče. In vse to — kar je za dijaka največje važnosti — te stane borih kebrov, ki jih daš za kavo ali čaj! Seveda se tudi v kavarnah kakor nikjer ne stavijo meje zapravljenosti, a navzlic ti senčni strani kavaren sem te, dragi čitatelj, ako si brez predsodkov, prepričal o njih koristnosti, podal pa sem ti ob enem tudi razloge, ki so združili slovansko dijaštvo. Kavarne „Wien“ obeta biti središče in zbirališče slovanskega življa v Gradcu. Dal Bog, da bi nas nemška oholost še bolj zjedini, da bi se vsi ogreli in vneli za idejo, ki so jo sprožili Čehi in za katero tudi na vse kriplje delujejo. Mislijo namreč sezidati „Slovanski dom“, v katerem bi imela vsa mnogoštevilna slovanska društva svoje prostore. Ako se bodo še tukajšnji Slovenci oprijeli te ideje z malo večjo vnemo, vtegnemo imeti v kratkem času „in der deutschesten Stadt der Deutschen“ svoj „Narodni dom“!

(Efektna loterija.) Prostovoljno gasilno društvo v Kamniku je dobilo dovoljenje, da sme za tekoče leto dovoljeno efektno loterijo z 10.000 srečkami po 50 kr. prirediti leta 1898.

(Razpis dijaških ustanov.) Današnja uradna „Laib. Zeitung“ objavlja razpis 49 dijaških ustanov.

(Nesreča na železnici) Predsinočnjim je pri Badenu pod Dunajem skočil s tira jeden voz brzovlaka, v katerem se je vozil gosp. dež. predsednik kranjski baron Hein. Popotnikom se ni zgodila posebna nesreča.

(Med socijalnimi demokrati.) V „Edinosti“ dne 8. t. m. priobčuje tržaški slov. rokodelcec to le zgod-bico: Sinoči mi je bila prilika, da sem — toda čisto slučajno — prisostvoval nekemu pogovoru socijalistov. Jaz v resnici niti mislil nisem na to, da bi delal napotje socijalistom, in vendar sem jim bil na potu. Prišlo pa je tako-le: Sinoč sem prišel v neko gostilno popit čašo vina. V sobi je bilo kakih 16, večinoma znanih mi obrazov. Bili so namreč voditelji naših slovenskih socijalistov. S prvega se niso menili zame, in nehoti sem bil navzoč na njihovi konferenci. Tajnik eksekutivnega odbora na Dunaju, g. Dušek, je začel razlagati novo organizacijo. Ker pa me stvar ni zanimala mnogo, nisem se brigal za njegovo razlaganje. Bolj pa me je zanimala druga točka. Isti govornik je poročal namreč, da list „Delavec“ napreduje — rakovo pot. Meseca oktobra da je imel list znaten deficit. Tudi to me ni zanimalo posebno, saj vemo, da slovenskemu novinstvu sploh ni postljano z rožicami. Pač pa me je zanimalo vrlo, kako so obrazložili vzroke nerspevanju omenjenega lista.

Dušek je menil, da glavni vzrok temu je „nezavednost“ delavcev, potem pa da so krivi zlasti tudi socijalni demokratje ljubljanski, ki niso še ničesar storili v podporo „Delavca“ in „Svobode“. — Na to se je oglašil sodrug Kopač. Pritrdil je, da je „Delavec“ res na slabih nogah, a temu da so krivi delavci sami, ker raje kupujejo tiste „škarje“, ki čujejo na ime „Brivec“, da se le morejo smeјati. Potem kupujejo delavci tudi „Edinost“, ki se nikdar ni storila najmanjše stvari za delavca, ker tudi ne more storiti in ne sme. „Edinost“ da ne more podpirati dve stranki hkratu: delavce in kapitaliste! Prav zanimal me je ta pogovor in rad bi bil poslušal dalje. Toda oni so postali pozorni name. Pritopil je k meni socijalist Kristan in me vprašal: „Ali ste vi član naše družbe?“ Jaz: „Ne“. On: „Ste-li bil povabljen na današnje posvetovanje?“ Jaz: „Ne“. In tedaj so mi veleli: „Ven z njimi!“ Tako je prišlo, da vam ne morem poročati dalje. Odšel sem s prepričanjem, da so še mnogo, mnogo zabavljali proti nam in našemu narodu. Pardon! Nekaj bi bil vendar kmalu pozabil. To namreč, da se je bahal sodrug Kristan, kako so združeni delavci vrgli grofa Badenija. Gosp. urednik! Recite, kar hočetej „sodrug“ Kristan ima prav. Pa le nekoliko. To sicer ne odgovarja resnici, da so bili delavci „združeni“, res pa je, prav gotovo je res, da so bili združeni zastopniki socijalistov z židi, kapitalisti in Prusjaki. To je bila res mogočna koalicija, o kateri ne bi hotel trditi jaz, da je bila taka, da bi je bili mogli biti veseli delavci sploh, najmanjše pa naši slovenski delavci!!

(Cesar Napoleon I. — s katekizmom v roki.) Neki francoski škof iz mesta B. zdravil se je okoli l. 1830 v zdravilišču Aix-de-Baies na Savojskem. Necega dne ga pokličejo k mladej, umirajočej gospej, ki je bila hči nekdanjega slovečega francoskega generala. Mlada gospa je pokazala v pogovoru s škofom toliko žive vere in toliko verskega znanja, da se je škof čudil. Vpraša jo: „Kje sta se, gospa, navzeli toliko pobožnosti?“ — Gospod — odgovori — „zato se imam za Bogom zahvaliti cesarju Napoleonu“. Bila sem s svojimi stariši na otoku Sv. Helena. Necega dne me sreča cesar in mi reče: „Deklica — bila sem tedaj stara 10 let — ti si čedna; v nekoliko letih se boš še bolj razvila. Otrok moj, koliko nevarnosti te čaka med svetom! Je-li boš ostala stanovitna, če te ne bo varovala sv. vera? Pa kedo ti bo vere dal? Oče nima nobene, mati tudi nobene. Jaz te hočem mesto starišev učiti. Jutri pridi k meni, pričneva takoj“. — In hodila sem potem skozi dve leti vsak teden po večkrat k cesarju — s katekizmom pod pazduho. Brala sem krščanski nauk, in cesar mi je vse lepo sproti razlagal. Ko sem spolnila 12. leto, mi je visoki učenik rekel: „Take, sedaj mislim si podučena zadostno. Treba se bo pridno pripraviti na sv. obhajilo. Zato bom naročil, da pride duhoven s Francoskega, ki bo pripravil tebe na slovesnost prvega sv. obhajila, mene pa na smrt“. — Cesar je bil vse tako storil. (Mehler, VIII.) Kaj pa naši novodobni stariši? Skrbje le za veselice, gledišča, romane — kaj katekizem!!

(Cene 1767. l.) Funt olja 14 kr., loja 7 kr., slanina 9 kr., masla 10 kr., mernik soli 1 gld. 42 kr., 1 koštrun 54 kr., kokoš 4 1/2 kr., 4 jajca 1 sold, potnino iz Kočevja v Ljubljano 8 1/2 kr. V kočevski grajščini je imel pisar letne plače 30 gld., kuharica 10 gld., volovski hlapec 7 gld. — na leto. „Zgodovinski Zbornik“.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 10. decembra. Češko konservativno veleposestvo je izdalo komunike, v katerem najodločneje oporeka poročilom nekaterih listov, češ, da je ono motilo pogajanja vlade z večino in manjšino.

Trst, 10. decembra. Župan Dompieri je naznanil v sinočni seji, da je državno sodišče ugodilo pritožbi odbornika Nabergoja. Odlok se je izročil pravosodnemu odseku, ki naj določi stališče, katero naj zavzema Nabergoj na podlagi te odločbe napram mestnemu svetu. (!)

Praga, 10. decembra. Povodom prvih nemirov v Pragi ranjenim podčastnikom in vojakom je daroval cesar 1500 gld. in naročil, naj se mu sporoči o stanju ranjencev.

Praga, 10. decembra. Kornij poveljnik je naznanil državnemu pravdnistvu, da je 1. t. m. oddelek 7. dragonskega polka nekdo z okna polil z vrelo vodo. Preiskava se je pričela.

Praga, 10. decembra. Namestnik grof Coudenhove si je ogledal včeraj vse poškodovane objekte, posebno pa nemško vseučilišče, ter zagotavljal nemške profesorje popolnega varstva.

Brno, 10. dec. Minuli praznik so zborovali Mladočehi ter hoteli nato prirediti spreved po mestu, toda policija jim je to zabranila. Takoj nato so pa priredili protidemonstracijo nemški dijaki in drugi, katere je pa tudi policija razpršila. Aretovanih je bilo 24 oseb, mej tem več srednješolcev.

Budimpešta, 10. decembra. Glasujoč po imenih je ogerska zbornica vsprejela predlog Banffyjev s 185 glasovi proti 37, da se vladna predloga glede nagodbenega provizorija izroči finančnemu odseku.

Rim, 10. decembra. Rudiniju se še ni posrečila popolno sestava novega kabineta. Izmed bivših ministrov ostane v novem ministerstvu najbrže tudi Codronchi, ki prevzame naučni portfelj. Zanardelli postane pravosodni in San Marcano vojni minister. Včeraj se je Rudini posvetoval z raznimi veljaki in „Opinione“ meni, da se kriza reši tekom današnjega dne.

Carigrad, 10. decembra. Definitivna grško-turška mirovna pogodba obstoji iz prave pogodbe in dveh zapisnikov, katere so podpisali obestranski pooblaščenci dne 4. t. m. Pogodba obsega 16 členov.

Umrlji so:

8. decembra. Neža Kos, zasebnica, 90 let, Rečne ulice 8, ostarelost.

9. decembra. Jožef Križman, kajžarja sin, 2 leti, Karolinska zemlja 7, davica.

V bolnišnici:

6. decembra. Marija Meglič, gostija, 67 let, plućnica.

V hiralnici:

5. decembra. Marija Mallner, uradnega sluga vdova, 80 let, ostarelost.

Tujci.

8. decembra.

Pri **Storu**: Vaagneaux iz Neuchatel-a. — Kolmar iz Zagreba. — Homann iz Radovljice. — Demšar iz Čušnice. — Hoepfner iz Monakovega. — Schwarz iz Trsta. — Pilipsthal iz Berolina. — Noot, Chorinsky, Wagenfuhrer, Rausch z Dunaja. — Smetana iz Brna. — Volčič iz Novega Mesta. — Nowak iz Zeleznikov. — Goeken iz Tržiča. — Vistarini iz Brežic. — Sueti, Gregorec iz Gradca.

Pri **Malicu**: Ullmann iz Šopronja. — Hammer, Kohn, Löb, Roth z Dunaja. — Dolene iz Orehka. — Treo iz Postojne. — Baillon iz Kokric. — Lenkh z Rake.

Pri **Lloydu**: Foerg iz Inomosta. — Žilich iz Novega Mesta.

Pri **bavarskem dvoru**: Romarter, Samonik iz Losschach-a. — Batistela iz Trsta. — Maisterl iz Pliberka. — Bartók z Reke. — Greisch iz Kočevja.

Oblastveno dovoljena
popolna razprodaja
elegantnih predmetov primernih za božična in novoletna darila.

Cene so neverjetno nizke.

822 7

FR. STAMPFEL v Ljubljani, Tonhalle.

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrška obstoji od l. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinjšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 51

Sidro
Liniment. Capsici compos.

231 21 iz lekarne Richter-jeve v Pragi

priznana izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobili posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 707 39—8

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna

pri zlatem levu v Pragi.

Najboljše in najpripravnejše drsalke so
„KONDOR“ „HELIOS“
pri **Andr. Druškovič-u**, Mestni trg št. 10.

Dunajska borza.

Dne 10. decembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 25 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 05 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " — "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 35 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	947 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	352 " 60 "
London vista	120 " 55 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 " 20 "
20 mark	11 " 82 "
20 frankov (napoleonidor)	9 " 57 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 65 "
C. kr. cekini	5 " 70 "

Dne 9. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 70 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 " — "
Dunavske vravnjavne srečke 5%	120 " — "
Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	107 " — "
Posojilo goriškega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 20 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 40 "
Prioritetne obveznice državne železnice	225 " 50 "
" južne železnice 3%	182 " 50 "
" južne železnice 5%	125 " 75 "
" dolenskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 " — "
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	19 " 25 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 " — "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3400 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	420 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	79 " — "
Splošna avstrijska stavbinska družba	93 " 60 "
Montanska družba avstr. plan.	130 " 45 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	165 " 70 "
Papirnih rubljev 100	128 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobika.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.